

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De agilitate corporis Christi D. & animæ nostræ cum eo
resurg[e]ntis. In tarditate agilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

nam virtus in infirmitate perficitur. Quæ non sic intelligenda sunt, quasi ultro velimus esse infirmi, aut quasi ipsa infirmitas & impotentia naturalis sint ex se optanda, *Dominus est, qui mortificat & vivificat, qui pauperem facit & ditat: humiliat & sublevat.* Nostrium verò est nostra infirmitate non tantum non infirmari nec desperare: sed eò magis confidere quo infirmiores sumus; cum invocatus non desit Dominus qui nos confortet: aut si etiam non adesset sicut vellemus, velitque nos in nostra imbecillitate relinquere, neque tunc etiam dejiciamur, nec fortiores esse ve-

limus quàm velit Deus. Satis enim fortes sumus si nostram infirmitatem libenter portamus: & suam impotentiam generosè ferre; magna potentia. Vide infra Feria 3. hebdom. 4. & Feria 5. Pentecostes: Nec non in 3. parte, Feria 5. & 6. hebdomadæ decimæ.

Ad Evangelium Feria, de septem Discipulis piscantibus, &c. Joan. 21.

Vide Feriam 4. hebdomadæ 3. post Pascha. Tum in 1. parte, Sabbato hebdomadæ 2. post Epiphaniam.

FERIA QUINTA. DE AGILITATE CORPORIS CHRISTI

Domini,

Et anima nostra cum eo resurgentis.

Omnibus mobilibus mobilior est Sapiencia: attingit autem ubique propter suam mundiciam.

Sap. 7.

VERITAS PRACTICA.

In Tarditate Agilitas.

Sensus & ratio est, quia qua hic intelligitur agilitas non est precipitata voluntas, qua in studio curritur, sed matura & consultata diligentia, qua opportunè tenditur & pervenitur ad metam.

Sed illa matura & consultata diligentia non aliter quàm in tarditate peragitur.

Ergo in tarditate agilitas: Et quam sit illa tarditas, diligenter attendendum.

I. P U N C T U M.

*S. Aug.
122. Ci-
vit. c. 20.
S. Ber-
nard.*

Agilitatis resuscitati & gloriosi corporis dotem non aliter sancti Patres nobis commodius repræsentant quàm dicendo posse illa beata corpora si velint, cogitationum nostrarum sequi velocitatem. Quid velocius cogitatione nostra, quæ in instanti Romam se transfert, ac eodem inde momento Jerosolymam, & quovis alio? Talis erat agilitas gloriosissimi corporis Christi Domini, qua se suis in momento, in ictu oculi sibi videbatur, & ex eorum oculis evane-

scens, mox se spectandum præbebat aliis. *Vox dilecti mei: Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus caprea hinnuloque cervorum.* En dilectus meus loquitur mihi, surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea & veni. Quibus sponsæ verbis non modò agilitas corporis sponsi, dum in tertis degeret, sed & ejus Spiritus, cum in cælum remeasset, ad nos velocissimè visitandos exprimitur, simulque nostra declaratur quam ab eo participamus, ut quod jubet quanto cyus exequamur. O veni Dilecte mi, aut trahere me ad te, ut possim currere in odorem unguentorum tuorum.

Non est dubium quin animæ cum eo verè resuscitatur hæc participant suo modo dotem sicut & alias, nam ut ait S. Bernardus, *velociter currit sermo ejus, & velocem habere desiderat sequentem.* Sed quid ea sit velocitas spiritalis, & quomodo per tarditatem explicetur, nunc attentè considerandum.

Sic autem paucis declaratur, si dixeris agilitatem non esse præcipationem & inconsultam pernicitatem animi, qua quis repente fertur quò tendit. Est enim hoc vitium contra quod sapè auditus Sapiens; *Vbi non est scientia anima, non est verum, & qui festinus est.*

est pedibus, offendet. Per scientiam autem animæ intelligit considerationem, quæ si omitatur in agendo, erit actio præceps & plena periculi: si verò adhibeatur, erit consultata & deliberata prudenter actio, unde sequitur, quòd agilitas in suo actu non potest melius exprimi, quàm si dicatur esse matura & consultata diligentia, qua opportunè tenditur & pervenitur ad metam aut terminum, quem sibi quisque proponit. *Sit timor Domini vobiscum*, inquit Rex Josaphat suis, & cum diligentia cuncta facite: non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas: quasi diceret, nihil temerè & inconsulto Deo: nihil etiam negligenter agatur. Utrumque enim vitiosum est & iniquum, quod nunquam Deus probat: sic verò extrema temperentur, ut sit consultata diligentia. Nonne id æquum & rationabile?

II. PUNCTUM.

Sed illa matura & consultata diligentia non aliter quàm in tarditate peragitur.

Sicut enim diligentia considerationis, sic considerationi tarditas & maturitas quædam necessaria est, de qua possunt intelligi hæc verba Job, *Qui fecit ventis pondus & aquas appendit in mensura*. Sic enim præclare Divus Gregorius ad illa verba: *Dum superna sapientia replet animas, eas maturitate indita graves reddit, non illa maturitate, qua dicitur, filii hominum, usquequò gravi corde? Aliud namque est, gravem esse per consilium, aliud per peccatum: aliud est, gravem esse per constantiam, aliud per culpam. Ista enim gravitas pondus habet oneris, illa virtutis.*

De consideratione verò, quàm sit omnibus opportuna negotiis, sic aptè & accommodatè S. Bernardus: *Quid tam ad omnia valens quàm qua ipse quoque actionis partes benigna quadam præsumptione suas facit, præagendo quodammodo & præordinando, que agenda sunt? Necessario sanè, ne forte qua & prævisa & præmeditata poterant esse proficua, præcipitata magis periculo fiant. En primum quidem, ipsum fontem suum, id est, mentem de qua oritur, purificat consideratio: deinde regit affectus, dirigit actus, corrigit excessus, componit mores, vitam honestat & ordinat. Hac est qua confusa determinat, hiantia cogit, sparsa colligit, secreta rimatur, vera vestigat, versimilia examinat,*

*ficta & fucata explorat. Hac est qua agenda præordinat, acta recogitat, ut nihil in mente resideat aut incorrectum, aut correctione egens. Hac est qua in prosperis adversa præsentit, in adversis quasi non sentit, quorum alterum fortitudinis, alterum prudentia est. Quæ & alia considerationi maximè propria, quis non videat aliter peragi minimè posse, quàm cum aliqua diuturnitate temporis, quæ tarditas dici potest, quantum opponitur inconsultæ præcipitationi, & quantum requiritur, quod toties commendat Sapiens, nihil sine consilio facias, & post factum non poenitebit. Nonne te sæpè poenituit, inconsultum fuisse? O quàm sapienter dictum: *Qui confidit in corde suo, stultus est: qui autem graditur sapienter, ipse salvabitur.**

III. PUNCTUM.

In tarditate est igitur illa spiritualis agilitas, quam à Christo Domino participamus, cum ipsamet Sapiencia, qua omnibus mobilibus *Sap. 17. mobilior est, attingat à fine usque ad finem fortiter, & disponat omnia suaviter. Et quidem factis patet suavitatis esse, nihil præcipitare, nihil periclitari; sed vide etiam atque etiam, quàm verum sit non minus id esse fortitudinis; seu quia sic concitatus & præceps ad agendum animi imperus retardatur; seu quia negotium facilius & foelicius conficitur, cum singulas ejus conficiendi partes & circumstantias attentè prius revolveris. Cum enim, ut ait Sapiens, *omni negotio sit tempus & opportunitas; non minus sæpè negotiorum perdes, si tempus opportunum prævertis, quàm si non sequareis. Tutius semper est & securius, quod alius monet Sapiens, *Inclina aurem tuam, & suscipe verba intellectus, & ne festines in tempore obductionis, id est, quo tempore non apertè liquebit, quàm possint agi omnia sapienter. Hoc denique postremum fuit, quod David moriens Salomoni filio commendaret: *Confortare, & esto vir, & observa custodias Domini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut intelligas universa qua facis, & quocumque te verteris. Hoc Is. 6. est esse virum & virum spiritualem, cum ita custodiæ Domini observantur, ut simul atq; parent, pareatur. Neque aliter volant quantumcunque sint alati Seraphim, quàm ad cognitam Dei voluntatem. Manus hominis sub penis aspicitur in illo mystico prophete curru, nihil ut fiat nisi consultum. Trahunt currum****

2. Par. 19.

Job. 28.

1. de Con- sol. 7.

19.

Eccles. 32.

Pr. 28.

Sap. 17.

Ibid. 8.

Eccles. 5.

Eccles. 12.

3. Reg. 2.

Is. 6.

Ex. 1.

Bos seu Vitulus & Aquila, ut velocitatem aquilæ bos temperet, & tarditatem bovis aquila concitet. Volubiles denique rotæ sunt oculatæ & plenæ spiritu vitæ, sicque procedunt vel subsistunt ad motum quo moventur. Qui se aliter movet, & agit, *velut si quis se jinet ad laqueum, & nescit quod de peri-*

Prov. 7.

culo anima illius agitur. Expende verba, *Periculum anima, Periculum beatitudinis, periculum eternitatis.*

Ad Evangelium Feria, de Maria Magdalena quaerente Dominum in sepulchro. Joan. 20. Vide Feriam 3. hebdomadæ 1. post Pascha.

FERIA SEXTA.

DE CLARITATE GLORIOSI CORPORIS Christi Domini, Et anima nostra cum eo resurgentis.

Seminatur in ignobilitate, surget in Gloria, 1. Cor. 15.

VERITAS PRACTICA.

In Tenebris Claritas.

Sensus & Ratio est, quod claritas, qua à Christo nobis communicatur, præsupponit multos & insignes fidei actus atque abnegationis proprii iudicii.

Sed illi actus fidei, & abnegationis sunt tenebra. Ergo in tenebris claritas, quæ non modo sibi, sed & aliis lucent viri spirituales & perfecti.

I. PUNCTUM.

AD alias corporis gloriosi dotes accedit claritas, de qua speciatim Apostolus: *Alia claritas solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum. Stella enim à stella differt in claritate, sic & resurrectio mortuorum.* Non est autem dubium quin Christus Dominus velut sol & longè supra solem claruerit, cum in ipsa sua transfiguratione talem se spectandum dederit Discipulis suis, simulque cum eo visi sint Moyles & Elias in maiestate seu claritate. Et quidem sic ab ipsa nativitate semper splendere poterat, nisi splendorem illum continuisset, ut corpus suum redderet passibile & mortale; post mortem vero ac Resurrectionem ratio quidem, quod sciatur, hominibus gloriosus & resplendens apparuit, sed Angelis ac beatis illis animabus, quas secum comites & socias semper habebat, non nisi in hoc gloriofissimo & splendidissimo

1. Cor. 15.

Luc. 9.

statu videbatur.

O quam tum verè speciosus forma præ filiis hominum! *QUAM gloriosus just hodie Rex Israel! Quam dulcis vox tua: & facies tuam quam decora, dilectem! Jesu! ô quando te in ea videbo gloria, quando illud fiet quod orasti patrem: Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam quam dedisti mihi!*

Pf. 44.
2. Reg. 6.
Cant. 2.

Intem verò sicut se hic nobis communicat, ita & claritatem suam, quantum in hac mortalitate capaces sumus, non quidem corporibus nostris, sed animis, & illis præteritum qui configurati morti ejus, hoc modo occurrunt ad resurrectionem, qua est ex mortuis, ut loquitur Apostolus. Verum, quod multa eget consideratione; Non nisi in tenebris est illa claritas. Cum enim sit donum Dei eximium, præsupponit multos & insignes fidei atque abnegati iudicii actus. Sic inter alios passim, & fuse S. Augustinus: *Præquam mens nostra purgetur, debemus credere, quod intelligere nondum valeamus, quoniam verissime à Deo est per Prophetam: NISI CREDIDERITIS NON INTELLIGETIS.* Itemque alibi: *Dicis, quomodo creditur si non capitur: imò ideo bene creditur, quia non cito capitur: nam si cito caperetur non opus erat ut crederetur: sed credendo fit idoneus ut capias, nam si non credideris, nunquam capies, quia minus idoneus remanebis. Et rursum: Tanto qui que facinus aliqui proferendo cognoscit, quanto religiosius antequam*

Joan. 17.

Phil. 3.

1. de agn. Chr.

Tract. in loan.

cognoscet